

เทศน์เช้า วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

อ้าว ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ วันนี้เราจะขายของ เราจะขายธรรมะ เวลาขายธรรมะเนาะมัน เป็นสังจะ มันเป็นธรรม ถ้าคำว่าเป็นธรรม คุณิ เวลาหลวงตาท่านแจกธรรมๆ ให้ธรรมเป็นทานๆ คือให้ธรรมเป็นทานไม่เดือดร้อนใคร ไม่มีใครเดือดร้อน ใครมีกำลังแล้วจะเสียสละทานเพื่อ ประโยชน์กับเขาเราได้ ในหลวงเมื่อก่อนท่านไปช่วยชาวเขา ชาวเขาท่านบอกว่าเอาปลาไปให้ มันไม่ได้ ต้องเอาเบ็ดไปให้มัน ให้มันรู้จักทำมาหากิน

ก็เหมือนกัน ว่าให้ธรรมเป็นทานๆ เวลาให้ธรรมเป็นทานมันเป็นเรื่องโลกๆ ึง เป็นเรื่อง โลกก็คิดโครงการขึ้นมาแล้วก็มาเรียไรกันว่าจะให้ธรรมเป็นทาน แล้วก็ไปให้ ๕ เปอร์เซ็นต์ อีก ๕๕ เปอร์เซ็นต์ไปไหนไม่รู้หายไป นี่ก็เหมือนกัน อ้างว่าให้ธรรมเป็นทานๆ ธรรมอะไรเป็นทาน ละ เราให้ธรรมเป็นทาน ให้ธรรมเป็นทานเราทำด้วยน้ำพักน้ำแรงของเรา เวลาให้ให้ด้วยน้ำใจ ให้ด้วยน้ำใจคือให้ ไม่มีสิ่งใดไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่มีสิ่งใด ไม่ต้องการให้ใครมาเคารพ นบนอบ ไม่ต้องการสิ่งใดทั้งสิ้นเพราะมันเป็นธรรม

คำว่าเป็นธรรม คำว่าเป็นธรรม ลัจธรรม ลัจธรรมเวลาหลวงตาท่านบรลุธรรม ท่านบอก เลยว่าธรรมะมันเข้าได้กับเม็ดหิน เม็ดทราย คือมันเข้ากับทุกๆ อย่างได้หมดเลย มันเข้าได้มันไม่ กิดไม่ขวาง ไม่ขัดไม่แย้ง ไม่โต้ไม่แย้งอะไรทั้งสิ้นเลยความเป็นธรรม แต่ถ้ามันมีขัดมีแย้ง มีโต้มี แแย้ง นั่นละมันเป็นเรื่องโลกๆ แต่ถ้าให้ธรรมเป็นทานๆ เราให้ด้วยน้ำใจ ให้ด้วยเสียสละ ถ้าให้ ธรรมเป็นทานเราจะขายธรรม

คำว่าขายธรรมๆ เราทำด้วยน้ำพักน้ำแรง เวลาเราขายธรรม แต่ถ้าขายทางโลก ขายทาง โลกมันมีลับลมคมใน มันมีต่างๆ แล้วข้อมูลเอ็งรู้ได้อย่างไร เอ็งรู้ได้อย่างไรมันก็เหมือนองค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรมๆ ปรรณามา รือสัตว์ ขนสัตว์ คุณิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไป ทำสังคายนาครั้งแรก

สงฆ์แตกเป็น ๑๘ นิกาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถ้าเป็นธรรมก็ต้องรักกัน เป็นธรรมก็ต้องมีความเห็นเหมือนกัน ทำไมมันแตกเป็น ๑๘ นิกายไปล่ะ

ความแตกเป็น ๑๘ นิกายไปแล้ว ในมหายานก็ยังแตกไป เถรวาทแตกไป ในวัชรยานของเขาแตกกันไป พอมันเป็นเถรวาทเรา เถรวาทเรามันก็มีความเห็นแตกต่างกันไป อันนี้มันแตกต่างกันไป เหมือนบอกว่าให้ธรรมเป็นทานๆ ถ้าครูบาอาจารย์มีธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา เป็นพระอรหันต์ ปรรณามารือสัตว์ขนสัตว์ แต่คำว่ารือสัตว์ขนสัตว์ ในคำว่ารือสัตว์ขนสัตว์ในความหมายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือรือในหัวใจของเขา

ความเห็นของเขา ความคิดของเขา ความทุกข์ของเขา ความยากของเขา ปรรณนา เวลาปฏิบัติให้สิ้นสุดแห่งทุกข์ รือสัตว์ขนสัตว์คือให้สัตว์ตัวนี้ไม่เวียนว่ายตายเกิดอีก แล้วเวียนว่ายตายเกิดแล้วเอาอะไรมาเกิดล่ะ เวลาเกิดขึ้นมาได้ส่วยภพ เกิดจากท้องพ่อท้องแม่ก็เกิดจากท้องพ่อท้องแม่ ถ้าไม่มีจิตปฏิสนธิวิญญาณ ไปเกิดในไข่ ในน้ำครำ ในโอปปาดิกะมันเกิดได้อย่างไร

เวลามันเกิด จิตเวลามันเกิดจิตเรามันเกิด เวลาจิตมันเกิด เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรรณารือสัตว์ขนสัตว์ รือสัตว์ในหัวใจนั้น ในหัวใจนั้นต้องทำศีล สมาธิ ปัญญา ศีล สมาธิ ปัญญาเกิดมรรคเกิดผลขึ้นมาแล้ว มันจะเข้าไปรือคั่นในหัวใจดวงนั้น มันไปสำรวจกิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจดวงนั้น ถ้ามันสำรวจกิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจดวงนั้นแล้ว มันสิ้นกิเลสไปแล้วจะเอาอะไร ไปเกิด มันเอาอะไรไปเกิดล่ะ

รือสัตว์ขนสัตว์ เขา รือสัตว์ขนสัตว์ในหัวใจใจ เขาไม่ได้รือสัตว์ขนสัตว์จะเอาธาตบัส เทียวไปวัดนั้นวัดนี้ ไปดูสมบัติของเขา นี่ในเวลาเขาทำบุญๆ กัน ไปทำบุญทั่วบ้านทั่วเมืองเลย แต่ปล่อยพระอรหันต์บ้านไว้ให้ทุกข์ให้ยาก เกิดจากใคร เกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก คนที่เป็นคนดีต้องมีกตัญญูทเวที กตัญญูทเวทีไ้ลูกก็บอกว่าแม่ชอบบ่น ไม่ชอบๆ

จะชอบไม่ชอบมันเป็นเรื่องหนึ่ง แต่เรื่องหน้าที่มันเป็นเรื่องหนึ่ง เราก็ไม่ชอบทั้งนั้นแหละ ความอยู่ใกล้ชิด อยู่ต่างๆ มันกระทบกระเทือน ไม่ชอบสิ่งใด ถ้ามันคุ้นชินแล้วมันไม่มีการเกรงใจกัน แต่ถ้าคนเป็นเพื่อนกัน คบกันใหม่ๆ อู๊ย เกรงอกเกรงใจไปหมดเลย เวลาสนิทคุ้นเคยมันเป็นอย่างนั้น แล้วพ่อแม่อยู่กันมาตั้งแต่อ่อนแต่ออก มันก็มีหลายๆ อย่างที่มันขัดใจ แต่

จิตใจมันก็เป็นเรื่องของเรา ถ้าเราจิตใจเรา เดียวมีลูก ลูกก็จิตใจเราเหมือนกัน เดียวมีหลาน หลานมันจะถอนหงอกเอา นี่ไงในเมื่อมันเป็นไปตามวัย เราให้ธรรมเป็นทานๆ ธรรมแต่ข้างนอกใจ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะรื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อสัตว์ชนสัตว์ในหัวใจ ถ้าในหัวใจนี้มันมีความกตัญญูกตเวทิมันสังเวชนะ เวลามันคิดขึ้นมาแล้วน้ำตาไหลนะ เราเกิดมาจากใคร เลี้ยงมาตั้งแต่ตื่นเท่าฝาหอย เลี้ยงมาฟุ่มพุกมา แล้วท่านก็หวังเพื่อความอบอุ่นใจของท่าน เราพูดกับท่านไม่ได้หรือ เรามีน้ำใจกับพ่อแม่เรา ปู่ ย่า ตา ยายเรานิดหนึ่งไม่ได้เลยหรือ ถ้ามันมีขึ้นมามันก็มี ความอบอุ่น นั่นละกตัญญูกตเวทิต

ถ้าให้ธรรมเป็นทานๆ มันให้ธรรมอย่างนี้ไง ถ้าธรรมเป็นทานหัวใจมันจะเป็นธรรม ถ้าหัวใจเป็นธรรมมันไม่คิดเบียดเบียนใคร ไม่คิดทำลายใคร ไม่คิดทำร้ายใคร ถ้ามันคิดทำร้ายใครก็สร้างเวรสร้างกรรม ถ้าเราทำร้ายเขาเราก็ทำลายหัวใจของเรา เพราะเราทำขึ้นมาเกิดกรรม กรรมอันนั้นมันจะซบลงไปทีไหน เพราะการกระทำนั้นมันต้องวางแผน มันต้องมีความรู้ลึกนึกคิด

ไอ้ความรู้ลึกนึกคิดนั่นละคือเจตนา ถ้าเจตนาแล้วผลของมันกลับมาที่หัวใจ แล้วหัวใจที่คนมันคิด คิดทำลายเขาก็คือทำลายหัวใจตัวเอง ถ้ามีสติปัญญามันจะไม่ทำลายใคร เราไม่ชอบไม่ชอบก็คือไม่ชอบ คุณติ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่กับเทวทัต เทวทัตมาร้องมาขอทุกๆ อย่าง แล้วสุดท้ายเทวทัตก็มาฆ่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มีอคติ ไม่มีสิ่งใดกับเทวทัตเลย แต่เวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ อยู่ฟุ่มพุก โอบอุ้มกันมาตลอด

เวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเวลาไปทำอะไรมาที่มารายงานองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาไอ้ผู้ดี ผู้ประเสริฐก็ประเสริฐเลอเลิศ ไอ้ผู้ที่ทำลายก็ทำลายซะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารื้อสัตว์ชนสัตว์อยู่ระหว่าง แล้วท่านทำเป็นแบบแผนมา ถ้าว่าให้ธรรมเป็นทานๆ ธรรมเป็นทานต้องเป็นแบบนี้ไง ให้ธรรมเป็นทาน เราไม่เบียดเบียนใคร ไม่ล่วงทรัพย์ใคร ไม่ทำลายใครทั้งสิ้น เราจะทำของเราทำเพื่อประโยชน์ไง ถ้าใครมีอำนาจวาสนาขนาดไหนทำได้ขนาดนั้น

คุณติ ว่าให้ธรรมเป็นทานๆ ครูบาอาจารย์ของเราประเสริฐเลอเลิศเลย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนารื้อสัตว์ชนสัตว์ เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันสมราคาไหม เวลาองค์สมเด็จพระ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มารเอย เมื่อใดภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาของเรายังไม่เข้มแข็ง สามารถกล่าวแก้คำจบจ้วง คำตึนนิทาจากลัทธิต่างๆ ได้เราจะไม่ยอมนิพพาน เราจะปลุกฝัง หัวใจของเรา อุบาสก อุบาสิกาของเราให้เข้มแข็ง สามารถกล่าวแก้ กล่าวแก้เวลาเข้ามาโจมตีใจ

ศาสนานั้น ศาสนานี้ ศาสนาเป็นลัทธิ ศาสนาของเรา เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นเจ้าของ ศาสนาเราต้องมีสติ มีปัญญา เราต้องมีจุดยืนของเรา ถ้ามีจุดยืนของเรา บุญมันคืออะไร เสียสละ กันทำไม มาทำบุญมาทำไม มาทำบุญแล้วภาวนาๆ เพื่ออะไร มันว่างเปล่าไป เราไม่มีจุดยืนใจ ถ้า เรามีจุดยืนของเรา ให้ธรรมเป็นทานๆ เราต้องมีจุดยืนสิ ถ้าเรามีจุดยืนของเรา เราทำของเรา พอ องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรมๆ พยายามรื้อสัตว์ ขนสัตว์นะ จนวันมาฆะบูชา มาร มาคลีใจตลอดถึง ๑๖ วัน

มารเอย บัดนี้ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาของเราเข้มแข็ง สามารถกล่าวแก้คำจบจ้วง คำโจมตี คำตึนนิทาของลัทธิต่างๆ ได้ อีก ๓ เดือนข้างหน้าเราจะนิพพาน โลกธาตุไปหมด เลย นี่ใจให้ธรรมเป็นทานๆ ธรรมเป็นอย่างนี้ องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีอำนาจวาสนา ขนาดนั้น หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่ตื้อท่านก็มีอำนาจวาสนาของท่าน ท่านทำคุณงาม ความดีมามหาศาล แล้วถ้าครูบาอาจารย์ของท่านเป็นคนดี ใจเราลูกศิษย์ลูกหาเราจะเผยแผ่ ธรรมๆ เราก็ต้องเป็นคนดี เราจะไปล้างทรัพย์เขาทำไม เราจะไปโจมตีเขาทำไม

ถ้าเผยแผ่ธรรมใจ ถ้าพ่อแม่ของเรา พ่อแม่เป็นคนที่ดี สั่งสอนลูก ถ้าลูกคนไหนเป็นคนดี คนใดก็แล้วแต่เป็นนายกรัฐมนตรืเขาจะถามเลยเกิดที่ไหน เกิดจังหวัดใด พ่อแม่มันชื่ออะไร ลูก คนหนึ่งทำคุณงามความดี คุณงามความดีนี้มันจะสืบต่อไปถึงพ่อถึงแม่ ถึงปู่ ย่า ตา ยาย ถึงชาติ ตระกูลเลย เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นลูกศิษย์ขององค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา เราทำตัวได้อย่างไร

แล้วเวลาครูบาอาจารย์ของเรา คูสิ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่ตื้อ ครูบาอาจารย์เรา เป็นพระอรหันต์ทั้งนั้นแหละ ท่านมีคุณธรรมๆ เราเป็นลูกศิษย์เราพิมพ์ประวัติของท่านมาแจกๆ เราทำตัวเลวทรามขนาดไหน ในเมื่อเอ็งจะเผยแผ่ธรรมใจ ถ้าเผยแผ่ธรรมๆ จะให้ธรรมเป็น ทานๆ มันมีธรรมจริงหรือเปล่า ถ้าครูบาอาจารย์ของเราจริง ครูบาอาจารย์ของเราเป็นสิ่งที่ดี เรา เป็นลูกศิษย์ลูกหาที่จะเอาธรรมของท่านมาเผยแผ่เราทำอะไรกันอยู่

เรามีอัตตสมบัติใหม่ เรามีความละเอียดใจใหม่ เรามีความรู้ใหม่ เรามีจุดยืนในชีวิตเราใหม่ ชีวิตนี้มาจากไหน นั่งกันอยู่นี้มาจากไหน นั่งกันอยู่นี้ อยู่ทำไม แล้วตายแล้วไปไหน ศาสนาสอนลงที่นี้ เรื่องอย่างอื่นเป็นเรื่องรองหมดคนะ ในพุทธศาสนาสอนเรื่องการเกิดการแก่ การเจ็บ และการตาย แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็รื้อค้น รื้อถอนสิ่งที่ตรงข้ามไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารื้อค้นความไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายถึงปฏิญาณตนว่าเป็นพระอรหันต์ เป็นศาสดา

พวกเราเกิด แก่ เจ็บ ตายมันเป็นสมบัติ สมบัติสาธารณะที่ทุกคนต้องเผชิญทั้งนั้น แล้วคุณิองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นไก่อตัวแรกที่เจาะฟองวิฆาออกไป ทำหัวใจของท่านให้พ้นจากการเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย เป้าหมายมันอยู่ที่นี้ ศาสนาพุทธ พุทธศาสนาสอนเรื่องการเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย สอนเรื่องปัญญา สอนเรื่องการค้นคว้า สอนเรื่องอะไรต่างๆ แต่มันต้องวางพื้นฐานจากทาน ศีล ภavana จากเรื่องของท่าน ถ้าคนไม่มีทาน ไม่มีการเสียสละ จิตใจตระหนี่ถี่เหนียว คือจิตใจมันก็ยึดถือความคิดตัวเองเป็นใหญ่ ทุกคนจะยึดถือความคิดตัวเองเป็นใหญ่ แล้วก็ไปศึกษาเล่าเรียนมา

การศึกษาเล่าเรียนมาทางโลกนั้นเขาเรียกวิชาชีพ มันเป็นอาชีพนะ คุณิ พวกเราเกิดมาเป็นมนุษย์ทั้งนั้นแหละ ถ้าใครมีองค์ความรู้ ใครมีการศึกษา เขาก็มีความรู้ของเขา เขาได้ทำงานของเขา หน้าที่ตำแหน่งของเขา นั่นเป็นอาชีพของเขา แล้วคนที่เป็นคนดี เขามีอาชีพแล้วเขาเป็นรัฐบุรุษ เขาทำเพื่อประโยชน์กับสังคม เขาทำเพื่อประโยชน์กับประเทศชาติ คนที่มีความรู้แต่เห็นแก่ตัว ทำลายสังคม ทำลายความเดือดร้อนให้กับคนอื่น

นั่น ความรู้อันนั้นถ้ามันเป็นธรรมๆ มันจะเป็นประโยชน์กับคนๆ นั้น แล้วเป็นประโยชน์กับสังคม เป็นประโยชน์กับประเทศชาติ แต่ถ้าคนๆ นั้นมีความรู้แต่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ทำลายคนอื่น ความรู้ของเขาทำลายทั้งตัวเขา ทำลายตัวเขาเพราะเขาไปทำลายคนอื่นเขาก็สร้างเวรสร้างกรรม คุณิ สร้างเวรสร้างกรรม ดูเทวทัต เทวทัตเวลาจะสำนึกตน เทวทัตจะมาสำนึกตน จะมาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขาได้สร้างเวรสร้างกรรมของเขาไว้มาก

พระบอคนะ ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเทวทัตจะมาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเทวทัตจะไม่ได้เจอหน้าเราหรอก พระก็บอกมาแล้วนะๆ เข้ามาถึงซานเมืองแล้วนะ เทวทัตจะไม่ได้เห็นหน้าเราหรอก มาแล้วมาถึงหน้า

ประตูดัดเชตวัน แต่ไปถึงแล้วจะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็จะไปล้างเท้า ล้างหน้า ทำความสะอาดร่างกาย ลงจากแคร่ธรณีสูบไปเลย ธรณีสูบเลย

นี่ไงคนที่มีปัญญาๆ ทำความรู้อะไรทำสิ่งต่างๆ ถ้าเขามีสติปัญญาของเขา เขาทำประโยชน์ของเขา คุณดี ถ้าเขามีแต่กิเลสต้นหาความทะยานอยากเขาทำของเขาอย่างนั้น เวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ พระโมคคัลลานะ คุณดี ช่วยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรม ใครมีทิฐิมานะไปแสดงฤทธิ์แสดงเดชเอาฤทธิ์กตเวทิตะความรู้สึกนึกคิดของเขาจนเขายอมรับ พอใครยอมรับแล้วจะเทศน์สั่งสอน พระโมคคัลลานะจะพามาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าใครมีปัญญามาก มีทิฐิมานะมาก พระสารีบุตรก็จะไปเทศน์ว่าการ ไปใช้ปัญญาแยกแยะจนเขามีความเห็นถูกต้องขึ้นมาก็พามาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

กษัตริย์เมืองใด กษัตริย์เศรษฐีภุมพินีที่ไหนมีทิฐิมานะ จะให้พระโมคคัลลานะเหาะไปเลย ไปแสดงฤทธิ์แสดงเดชให้เขายอมรับด้วยเหตุด้วยผล พามาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คนเขาเห็นว่าศาสนาพุทธที่มันเจริญงอกงามขึ้นมาก็เพราะพระโมคคัลลานะ พระสารีบุตร เพราะเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา เป็นแม่ทัพแห่งธรรม เป็นผู้ที่มีฤทธิ์มีเดชคอยพยายามจูงใจส่งเสริมพุทธศาสนาให้เป็นแบบเป็นอย่างไรให้เห็นความจริงขึ้นมา แล้วพามาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ลัทธิต่างๆ พวกลัทธิเดียรถีย์มันบอกว่าอยากทำลายพุทธศาสนา เพราะพุทธศาสนามีคนเชื่อถือมาก ไปทำลายโอกาสของเขา ทำลายศรัทธา ทำลายลูกศิษย์ของเขาให้มันนับถือศาสนาพุทธ แต่จะทำลายศาสนาต้องทำลายใครก่อน ก็ต้องทำลายพระโมคคัลลานะก่อน ถึงได้จ้างเงี้ยวคนมาฆ่าพระโมคคัลลานะ ด้วยลัทธิอื่นเขาจ้างคนมาทำลายพระโมคคัลลานะนะ พระโมคคัลลานะมีฤทธิ์มากเหาะหนีๆ ถึง ๓ หน สุดท้ายแล้ว อ้อ มั่นกรรมของเรา

มีฤทธิ์ มีเดช มีธรรมมันหลีกเลี่ยงได้ มันไม่เผชิญกรรมนี้ก็ได้ แต่พระอรหันต์ท่านเชื่อกรรม ท่านเชื่อการกระทำ เพราะสิ่งนี้เราทำมา ตั้งแต่อดีตชาติอันโพ้นไกลนั่นท่านได้เคยทำร้ายแม่ท่าน เพราะเคยทำร้าย แล้วพอทำร้ายก็ตกนรกอเวจี ตกนรกอเวจีขึ้นมาแล้วก็มีสร้างบุญสร้างกรรมมา ปราบปรามเป็นพระอัครสาวกเบื้องซ้าย ท่านได้สร้างบุญกุศลของท่านมา แต่เศษกรรมอันนั้นมันก็ยังมีความตกค้างอยู่ ท่านถึงนั่งเฉยๆ ให้โจรมันตีจนตาย

สลบไปแล้วก็ฟื้นมา เนมิตจากที่โดนเขาตีจนบอบช้ำให้ขึ้นมาเป็นปกติ แล้วด้วยฤทธิ์ เพราะท่านมีฤทธิ์มาก เหาะไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปลานิพพาน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าให้สมควรแก่เวลาของเธอเถิด แล้วเธอจะไปนิพพานที่ไหน ก็ไปนิพพาน ตรงที่โดนเขาตี อ้าว ถ้าเธอจะไปเธอแสดงฤทธิ์ให้หน่อยๆ เธอคุกก่อน เหาะขึ้นไปบนอากาศ ลงมาแล้วเทศน์ เหาะขึ้นไปบนอากาศ ลงมาแล้วเทศน์ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะทำแบบนี้ทั้งคู่เลย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เป็นแบบอย่างไง

ก่อนที่เธอจะไปนิพพานแสดงตนให้ลูกศิษย์ ใ้หน่อยๆ ของเธอได้เห็นว่าทำคุณงามความดี เผยแผ่ธรรมๆ ถ้าคุณธรรมมันเป็นแบบนี้ ถ้าคุณธรรมเป็นประโยชน์ในใจของพระโมคคัลลานะ พระสารีบุตร เป็นประโยชน์เพราะท่านฟังธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงสิ้นกิเลสไป คนสิ้นกิเลสคนไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย มันประเสริฐที่สุด เราไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกแล้ว เราไม่ต้องมีอะไรบีบบังคับในใจของเราอีกแล้ว เราจะไม่เป็นเหยื่อของพญามารอีกแล้ว เราไม่ให้ความโลก ความโกรธ ความหลงมันจี๋หัวอีกแล้ว เราจะไม่ให้ใครมาข่มขู่เราอีกแล้ว หัวใจมันไม่มีสิ่งใดมาอยู่ในหัวใจ แล้วมาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ความสำคัญๆ ก็สำคัญคือนิพพานในใจของพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ นิพพานในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นิพพานในใจอันนั้น อันนั้นมีค่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมอันนั้นแหละ เผยแผ่ธรรมๆ นี่ไงถ้ามันเป็นธรรมมันเป็นประโยชน์อย่างนี้ แต่เวลาพระเทวทัตเวลาตายไปจรณีสูบไป ขนาดว่าจรณีสูบแล้วยังไม่มีอะไรเป็นที่พึ่ง สูบไปถึงคางก็ถวายเป็นถวายกระดูกคางแก่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป เขาทำมานโลภก็ เขาเหาะเหินเดินฟ้าได้นะเทวทัต ใครที่ว่าเหาะเหินเดินฟ้า รู้วาระจิตอะไรต่างๆ อภิญญามันก็แค่นั้นมันมานโลภก็

บอกให้ธรรมเป็นทานไป เราจะแจกหนังสือไป เราจะขาย เราจะขายธรรมะ แต่เราไม่ได้ขายครูบาอาจารย์ ถ้ามันมีกิเลสมันจะขายครูบาอาจารย์ เอาครูบาอาจารย์มาขาย ลูกศิษย์คนนั้นลูกศิษย์คนนี้ แล้วมันทำตัวอย่างไร พ่อแม่ที่ดีเขาสอนลูกอย่างนี้หรือ ถ้าเราเป็นลูกของพ่อแม่แล้วเราไปปล้นไปขโมยเขามา เราจะบอกว่าเราเป็นลูกพ่อแม่เราไหม

พ่อแม่มานั่งร้องไห้อยู่หน้ากรงขังนั่นนะ ลูกเอ๊ย เลี้ยงมาก็สั่งสอนซะดีเลย ทำไมไปปล้นไปชิงเขา แต่ถ้าลูกคนไหนทำผลประโยชน์ ทำคุณงามความดีกับชาติกับตระกูล เขาถามเลยว่า

เกิดที่ไหน พ่อแม่ชื่ออะไร ชาติตระกูลของเขามีคนขอบบุญขอบคุณว่าลูกได้ทำประโยชน์กับสังคม ลูกได้ทำประโยชน์กับประเทศชาติ ประเทศชาติร่มเย็นก็เพราะลูกของท่าน

ให้ธรรมเป็นทานๆ ให้ธรรมเป็นทาน ธรรมอันนั้นมันมีค่าอยู่แล้ว ธรรมของครูบาอาจารย์เรามีค่าอยู่แล้วละ แต่เวลาผู้ที่เอาไปปู้ยี่ปู้ยำไง ให้ธรรมเป็นทานๆ มันเป็นเรื่องโลกๆ มันเป็นเรื่องการแสวงหาผลประโยชน์ ประโยชน์ทับซ้อนทั้งนั้นแหละ เมื่อวานเอามาให้เราสังเวชมาก เขาก็พิมพ์ประวัติหลวงปู่คือ เราก็พิมพ์ประวัติหลวงปู่คือ อ้าว แล้วมาแจกชนกัน แต่เราแจกในวัดเรา เขามาแจกจะให้เซ็น ไม่ยอมเซ็น ไกลกลับไปเลย เพราะอะไร เพราะว่าเวลาเขาทำแล้วก็ทำแล้ว

อย่างที่ว่าเวลาครูรูปในหนังสือสวยมาก เขามีรูปมีอะไรเต็มไปหมดเลย เราก็คิด เพราะเราดูข่าวบ่อย เขาก็บอกเลยนะ เด็กเราที่มันไม่มีปัญญาเพราะมันคูทิว ถ้าปิดทีวีให้อ่านหนังสือเด็กมันจะฉลาด ถ้ารูปสวยๆ นั้นล่ะรูปสวยๆ เขาดูแต่รูป ของเราไม่มีรูปเลยมึงต้องอ่าน เด็กมันจะฉลาดเพราะการอ่าน การอ่าน การค้นคว้า การเป็นประโยชน์

ทีนี้หนังสือเราให้ธรรมเป็นทานไง กูจะให้คนฉลาด กูไม่ต้องการให้เด็กโง่งๆ แล้วจะได้หลอกลวงมันได้ง่าย กูต้องการให้เด็กมันฉลาด เอาหัวใจของมันไว้ในอำนาจของมัน ให้มีสติมีปัญญารักษาตนเพื่อไม่ให้มันเป็นเหยื่อของโลก แล้วเราพยายามสร้างคุณงามความดีของเรา เพื่อประโยชน์กับเรา นี่ให้ธรรมเป็นทาน เอวัง